

צמון וצקדור להרצ שס לא כחצ לכון צו :

ש כמזכור אללנו בשער החפלות צענין יוס סו וכו' בשער הכונות הנדפס מחדש דק"א והוא צקוף דרוש ויסי נועם וכו' : **ש** אלל בשאר לילי השבוע אין ראוי לקרא ונקרא לפי שהנקרא הוא עשיה והלילה עלמה הוא צמינת העשיה והכל הוא דינין ואין ראוי לעורר הדינין ע"כ ויש הלילה הוא עשיה כן כחצ צמינו ועיין ש' הכונות דק"א ע"כ והוא סוף דרוש ויסי נועם ודק"א ע"כ והוא דרוש א' החפלת ערצית וכן להיות דינין צלילה כיסה אך נקרא שהוא דינין זה תימאל הלא נקרא הוא יותר רחמים שהוא צמנה"י דעשיה דז"א דאל"י צמינת דכורא ומשנה **והלמוד הוא צבירה ויורה יותר מחפון** איך ילמוד צלילה נמאל עליונים למזה ותחתיים למעלה היות יותר רחמים וצוהר צמינו כחצ כמה מעלות עובות לקום צמלות ולעסוק צמורה צעני"פ ואיך יחכן זה אך כראה העעם כמי"ש רצינו צעיה של"ו פ"צ וצוהר צפי וסי צהיכל קדשו דכש"א הוא צנתק שלו הוא רחמים וצלילה יורד המלי צבי"ע וגם מ"א ומחלקים המו כנו" בשער הכונות דרוש ד' מדכנשי הלילה ובדרוש ה' החפילין ובספר ע"ש דיה ד"ה ז"א וכו' ובפעי"מ בהקדמה יע"ש ולכן מחנצרים הדינין ועיין צע"מ צמ"א ספ"צ ומשס חצין ודי צזה :

ש ותכין עתה לכולל יחד ע"ד ה' שערי בינה וכו' כולם נכללים ציקוד ע"כ עיין בשער הכונות דרוש ב' דסוכות וסוף דרוש ו' דעמידה בצרכת מודים צמילת כי לא תמו חסדיק יע"ש והס ה"ה כ"א כולל מעשר הס ה' יע"ש צמינו ע"ש שכי"ה פ"צ כלל ו' וחי יע"ש :

ש מולת ת"ת כבר ביארנו כונת ענין כונת שמו"ת כי צ' נקרא הס החי"ת ויקוד האי חכום הוא צמ"א וכו' שלהס שומעתי מזולתי כי א' חכום הוא צנוק דז"א וכו' עיין צעיה של"ד פ"צ כלל ח' ושער ההקדמות דע"ו ומצ"ש דק"א עולה תמיד צקופו דרושי ר"ה ופע"מ ר"ה פ"ג [שער הספקוקים פרשת לך לך] ומשס חצין איך שניהס אונת והס צמחאים דז"א הניחנים אליה צעת הנקירה אך ל"ע גדול לידע מה ענין רצועים אלו הניחנים לה עתה והוא דנודע מכל אלו המקומות דרצועים אלו הס צ"א וצעת הנקירה ניחנים לה וחזרת פצ"פ ועיין ג"כ צקדור להרצ ש"ש ז"ל צכונת העמידה צמילת צהצנה והוא אחר שכבר המשכנו כל המו דחסור צז"א צכונת ק"ש ועמידה ועשינו צנין לטוק' עד מלת צהצנה אז ומחלקים כל המו דנה"י דח"י שצחוד ז"א וניחנים אליה ואז נכסר ולוקחת את עשרה רצועי היות פשוטות וחזרת פצ"פ א"כ לריך לדעת מה ענין נקירה וניחנת רצועים אלו עתה כל יוס אחר הפלה אחר שכבר נעשה הנקירה ע"י חפילתינו צעמידה וא"ת דצח"י נקירה דז"ו"ן דצח"י חש"י לצד דצח"י מולת לימוד החורה לצד א"כ קשה למה אין חכום צקריאה החורה צמ"ת ציוס השצת לעשות להס נקירה ועוד מתי נעשה להס לז"ו"ן צנין א"א קודס קריאה החורה כדי לעשות להס נקירה וא"ת שע"י קריאה צנוקרא נעשה להס צנין אצ"א וע"י קריאה החכום נעשה הנקירה וניתן צה עשרה רצועים המ' א"כ לריך להצין מתי חזרו ומשך המו לז"א שהיו חוד הטוק' צעת הנקירה פירוש צא"ה סדר קריאה החורה מונשיך מו דפצ"פ דנודע דחזרים המו דנה"י דח"י שהיו חוד הטוק' חזרים אחר צכונה לז"א ולריך לעלות מין חיכף אוחס המומין שנסחלקו מוטק' שהס צינות ובצורות עס חכמות ומקדים שנסאלרו ע"ג רישא דז"א עולים למין לא"ת ומנושיכים מו דפכיס צפנים [זה דוקא צ"ה אך צמול חכמות ומקדים דוקא הס העולים למין כנו" בשער הכונות ועיין צקדור] ואח"כ מדווגים ז"ו"ן כנו" צאוכך ענין זה צשער

וכן עדי"ו צקריאה ההלמוד דנקט שהוא צכלי חילון דוקא ולא נקט מהוא הקריאה השייך לכלים פנימים ואמלעיים ואפשר כמש"ל צדצור הקודס דצקבלה והלמוד יס י"ס ויש דרכים צצנה וכן צילי י"ס והמשכה צו קלותים והמדרכים והאגדות והמזמים הס צשאר צח"י היליכה יע"ש א"כ עדי"ו י"ל צאלילות וצריאה שצסה קבלה והלמוד דרכים הרצה היינו הלמוד ירושלמי וספרא וסיפרי וספסחא כמו שחילינו צבי ר' יוחנן צן זכאי דהיה יודע כל זה ואפילו שיחה דקלים כמי"ש צהלמוד צמ"ק סוכה דכ"ח וקבלה אפסר הוא ענין לרוך שמות הקדושים ולרופי אוחיות החורה כמי"ש צבי צללאל יודע ה"ה צללאל ללרף האוחיות אשר צו צבראו שמים וארץ נמאל ד"ש צאלילות קבלה והוא ענין קודת החורה הקדושה סח' צוהר וזו חילוי ויש פנימיות והוא ענין הלרוך ומגבל האוחיות החורה ושמות הקדושים עד שצח למדריגה של צוהר כנודע ועיין בשער מאמרי רז"ל צפ"ה דאצות דכ"צ רע"ד שצחצ צנינו ז"ל ובקבלה עלמה הפנימיות שלה נגד הא"ס שהוא מחלצ נגד ספירותיו ע"כ ול"ל מה ענין החורה אשר כנגד אור הא"ס עיין צנה"ש דק"י"צ [ד"י] והוא הקדמת מחלצ הנשמות שצחצ' שהחורה היא שורש ומקור עלמות אור הנכח"י המחפשט צכל פרי והוא אור הא"ס המחפשט חוד הנכח"י יע"ש"צ וענין זה עמוק לידע שורש החורה צכל פעי"ה על זה נאמר אחרתי אשכמה והיא חסוקה מומי ולכונה מלרץ מידה ורצנה מני יס והסס זכינו ועיין להרצ דצ"ש ד"ה שאלה מ' ודי" :

ש ואח"כ צהלמוד ע"כ פ"י והס צו כלים חילונים צצו קלותים דצ"י צצה כנו"ל ופשוט :

ש ותכין צצח"י החילי שצכולס והוא רצוע עס אדני כזה וכו' פירוש צכלי חילון דמלכות דטוק' וזה דוקא צהלמוד אך לא צלימוד המשנה דדיבור זה ס"ך צמאי דסקין מנייה והיינו הלמוד ושס יכוין וכן כראה ממה שצחצ הרצ ש"ש זל"ה סקדור צכונת לימוד המשנה ובמורא של סק לישראל דסידר לכין דוקא עס אדני צכחוצים וצהלמוד אך לא צמשנה יע"ש אך **ל"ל** מה ענין עס אדני צרצוע זו צכלי חילוי דצריאה דטוק' הלא אין כל זה רק צנוק' דז"א דאלילות כנו" לעיל צבי כחוצים וצע"ה שמיד פ"ג וכלי דצריאה הס מלירופי הו"ה ודאדני אלדי"ס פשוטים כנו" עס צפ"ה **ולא עוד** הלא דכלי חילון הוא אלדי"ס ולא אדני **והפסר** שהוא צצח"י רצוע אדני צצכלי חילון דמלכות דז"א דאלילות דצריאה שצה **דנודע** דכל עולם כלול מחצ"ע ויש צה אצ"ע צצריאה שצה ואל"י דצ"י יס עס אדני והס מוש דוגמת כלים דאלילות דח"י דז"א אשר החתימו חותום צאלילות דכל העולמות כמי"ש צע"ה ש"ו פ"צ וש"ו"צ פ"צ יע"ש א"כ ראיתי צקדור שצחצ וי"ל יכוין להמושך כנח"י לפי מלי דעשיה דצריאה דטוק' דז"א דל"י רצוע אדני יע"ש :

ש אח"כ צקבלה חכין להו"ה דמי"ה דלפין ע"כ כאן רצינו לה פרט ח"ה מוקוס כונה זו פירוש צח"ה ספירה מ"ס אס הוא צכל י"ס דאלילות שצה או צח"ת שצה דכל י"ס דל"י נקראים שס מ"ה מלגאיו כנו" צפתיחת אליהו צתיקורים תיקון א' והוא אורך אל"י יע"ש וכן צח"ת הוא עס מ"ה ובשער הגלגולים דח"י הקדמה י"ו צקופו כחצ רצינו **דהחורה היא צח"ת** דכל העולמות אצ"ע ועוד מתי שנה קבלה להיות צח"ת ולא צו"ק דל"י ע"ד המשנה והלמוד ועיין צכונת הלש"ה יסוד של קודס הלימוד הקבלה צע"ה צח"ת ובספר פ' צחחילת הקדמת הספר שצחצ לכין צסס מ"ה ח"ת ח' ח"י יע"ש והיע"א [ועיין בשער הכונות דע"ו ע"כ דרוש קדיש] : **ש** **ופ"ס** שומעתי כי צוושנה יכוין צהו"ה דצ"ן ע"כ גס לא זכיתי להצין מה ענין עס צ"ן צלירה הלא עס צ"ן הוא צעשיה כנו" לקמן

בשער הכוונות דרוש צי דעמידים וצמיח שביע פ"א יע"ש כי קלרתי ופשוט לצודי ה' זכונה צמילת בלחה ונלך עוזר ומושיע ומגן וברכת ומגן אברהם יע"ש ולא חזיקן כהאי קיומא בקריאת התורה שכתוב כל זה :

ואפשר

דבחינת הפנים הוא ע"י קריאת התורה בק"מ ציוס השנה דבזו הטעם אין קריאת חנוס בפרשת שבט"ה דיום השבת ועדין ליע . ועוד ליע היכן נראה סוד הזיווג שלהם ואפשר דנעשה ומילא ע"ד כונה הצרכה של כל המלות ועיין ב"ש דק"ו ע"ב [דכ"ע] צענין קטורה יום שצועות ד"ה ובקטורה וכו' . גם ליע צמיח שנים וקראת הם כנגד ת"ת ויקוד וזה פירושו ולמה אין צי מקרא בקריאת בק"מ שכל יום צי והי יום השבת [מיש לעיל שקריאת בק"מ ציוס השבת הוא פנים דרך אפשר קאמר ולא דהקבים יען שהוא מולי לשמוע מהחן כח"ל] ועיין בזהר ח"ב דקל"ב ע"ב צענין שנים וקראת ליעלא דקניאין [עיין לקמן ד"ה בקוד וכו' תירוצ' אחר] ויהיה א' כנגד ת"ת ואחד כנגד יקוד והיעלא . ועיין בשער הכוונות דרושי ק"ה א"ך הקי"ת הוא צמיח יקוד דאבא ש"ש צו צי פקדים והם צמיח ויקוד דז"א מקום מוגלה שביקוד דא"י העקמי"ת צמח דז"א ויש לו צי בקיעות א' יקוד דא"י א' שבת"ת דז"א וא' יקוד דז"א דיקוד דאבא ומקמי"ת יקוד דז"א יע"ש ועיין מ"ש צענין התורה עלמה בקונטרש ש"ס ח"ב ע"ב :

ואפשר

עוד טעם שמו"ת ציוס ו' להיות שכתוב צו והיה משנה וכל המושכו של כל השבוע הוא ללורך המולי להיות לה כח לעלות בשבת עם ז"א לא"י כמיש לעיל צ"ב בזה דמלכות עולה עם ז"א דאין זה כח וכמיש ולזה הוא כשול ועיין בזכות הקידוש דליל שבת דכפל כונה א' כונה פעמיים יע"ש בשער הכוונות :

שם

ז"ס ויפל ה' אלהים תרדמה וכו' עיין מ"ש צ"ב בקודם ושאר הליונין ע"ד שער הפסקוקים פרשת בראשית ובלקוני חורה : שם והכוונה הוא כי התקרא הוא צמיח פנים דהויה דצ"ן והתרגום הוא לחוריים שבקדושה וכו' ודע כי כל צמיח לחורים הם שניות בקוד רצוע פשוט כפול משולש ורצוע וכו' ול"ל דטודע מ"ש רציו צמיח ש"ד פ"ה ושער ח"י פ"ב דהויה פשוט צבכר ומלא צבכמה יע"ש ח"ב א"ך כחצ כאן כי וקראת הוא צמיח פנים דהויה דצ"ן יהיה צבכמה והתרגום שהוא רצוע דהויה פשוטה יהיה צבכר ח"ב נמלא דעליונים למטה שהוא הפנים יע"ד למטה צבכמה ותחתיים שהוא חנוס למעלה צבכר גע"ד וז' שצ"כ הוא צ"א ח"ב היה לריך להיות דז"א דאלילות צ"ן וי"ל צמיח לעיל דהצ"כ הוא צעשי"י דז"א דאלילות וע"ש הוא צ"ן ולא מ"ה ומ"ש כי וקראת הוא צמיח פנים דהויה דצ"ן פירושו הוא על הויה דצ"ן צעלמה בפשוטה ש"ס כ"ו ולא צמילוי צ"ן ועיין צמיח של"ד פ"ב כלל ח' וצ"א לשמועין שלא תטעה לומר דפנים הוא דהויה דמ"ה או דק"ב או דע"ב לזה בא' לומר שהוא פנים דהויה והיינו הויה פשוטה וכולם הם צבכר דפשוט צבכר והיינו פנים דבכר ותרגום לחוריים דבכר כמיש צמיח ש"ס כלל ח' ועיין ג"כ לקמן בסמוך ציוס ה' שכתב בהויה דצ"ן ורצוע ג"כ מלא דומה לו : שם ח"ס מ"ש ה"פ והיא כחוצה פנים ואחור ע"כ יחזקאל צ' :

שם

בקוד שמו"ת כי לשון הקדש נקרא פנים לשון רצום צי ואחור לשון יחיד ע"כ עיין מ"ש לעיל דלמה אין קורים ציוס השבת בק"מ שנים וקראת לשון רצום עוד י"ל דכשיש וקראת ותרגום אז לריך לקרות שמו"ת לרמוז דיוון הם אביא בחול ונכסרים וחזרים פנים לא כן ציוס השבת דכבר הם פנים ואין לריך לקרות בק"מ רק פעם א' וכן ציוס צ' והי אחר העמידה הם פנים ואחר

(פח)

התפלה ומחלקים המ"י כמיש בשער הכוונות דרוש ד' דק"ש של הלילה ודרוש ה' דתפילין ועיין עוד דרוש ה' דחונת העמידה בזכות אמון ודרוש א' דויעבור :

שם

עוד יש טעם אחר צענין התרגום שהוא אחד לפי שבחי' החוריים הם בקוד רצוע כה' י"ה יה"ו יהו"ה אשר תמיד אות ראשונה מתחברת עם כל האותיות שלאחריו וכו' ול"ל א"ך אות א' מתחברת עם האותיות למטה אדרבא להפך היה לריך ד"י ראשונה היא יותר גדולה ואל"ה הם לריך שיחזרו כולם דקטן נחלה גדול וחזרתי דבזה דיבר הרב צמיח צמיח ש"ד פ"י ואין עתה הפנאי ומקיים ערב שיק יע"ש ולע"ד אשכר שהוא צמיח א"י"ח מתחיל לעילא וק"י דכל קפירה וקפירה יש צה י"ס דיושר וי"ס דא"י"ח ומלא ד"י למעלה יוד למטה בקוד הויה ואדמי ועיין צמיח שג"ל פנ"ו ועיין ב"ש דפ"י ע"ב [דע"ו] צבכר המוזר נשמות לפגרי' מתים יע"ש ע"ה שביד רפ"ה שנים פ"ה :

שם

וע"ש הדבר נחצאר במקום אחר כי הקל"י נלמדות בלחורים אלו וכדי שלא יתאחו הולכר להחצבר אותיות וע"י ע"כ עיין בשער הכוונות בתי"ת דרושי ר"ה ד"ה וכבאר וכו' דשם כתב רציו שהוא באל"דים לחורים שם הוא אחיזה וא"ך כחצ כאן בלחור אלו שהם דהויות וי"ל דזה לחורים דקטנות זה גדלות דכל הויה גדלות כמיש צמיח פ"י צמיח יע"ש צמיח ויש קלת אחיזה ולזה מתחברים : וכבר נחצאר א"ך התרגום נקרא תרדמה כי הנקירה היתה התרדמה וכו' לעיל וע"ה של"ד פ"ב כלל ח' שער הפסקוקים פ"י בראשית שאר הליוני עיין לעיל ד"ה מלות ת"ת וכו' שער הפסקוקים לך לך :

שם

עוד יש טעם נפלא דע כי צבכר וקפ"ו וקפ"ו ח"ס יש צה הויה א' צבחי' פנים ויש עוד צה הויה א' צבחי' לחורים כזה וכו' דע דזה מדבר צבחינת הכתר שצחותה הקפ"י דכל קפירה כולל מיד זה למדתי ומ"ש רציו צמיח ש"ד פ"ה ופ"י וש"י פ"ב דפשוט צבכר ומלא צבכמה יע"ש ויחזר ומפורש שם בשל"ד פ"ב כלל ח' יע"ש ועיין בקודו בזכות העמידה צמילת בלחה יע"ש ועיין בזכות זכריו דעשרת ימי השבוע שכל יום הוא י"ק דקפירה א' יע"ש בקודו ובשער הכוונות סוף דרוש ו' דר"ה דל"ו ע"ב ד"ה וכבר נחצאר וכו' נמלא דכל כונתיו אינו אלא צבכר דלוחה קפירה וממילא נחקן כל גוף דלוחה קפ"י וכלע"ד דז"ס א' יתש' דעמ"ל התחקן כולה התחקן שם רמו על צמי' הכתר ופשוט זהו מ"ש עוד יש טעם נפלא שם רמו על הכתר דע"ס דז"א :

שם

ונמלא כי ג' הויות החוריים שצ"ג קפירות חצ"ד הם ג' ונערי"ל ר"ו גבו וכן חג"ת ר"ו נס"י ר"ו והי וכן החכמה עד היקוד ג' ר"ו [הם ע"ס] וכו' וכולם יתחיים אל המולי ע"כ והוא צבכר הנקירה כח"ל ול"ל דנקט רציו כאן ע"י רצועים א"ך בשער הכוונות דרוש ו' דר"ה דל"ו ע"ב שם כתב בזכות זכריו י"א וכחצ הטעם שהבכר הוא השורש ע"ד קומי הקטורת והיקוד מולי לסיות שא"ן נפרדים הרי י"א ועיין ע"ה של"ד פ"ב כלל ח' גם דע דמה שנתון מולי הרצועים אינם הם עלמ"ה האותיות דריצוע שהם עשר אותיות רק המוסר שלהם העולים ב"א מ"י ע"ב יע"ש ובקשר עו"ת דמ"ה ד"ה ויפל ה' אלהים תרדמה ובפנ"ח פ"ו דר"ה א"ך ל"ל מ"ה וקפ"ר שנתון להם הלא המוסר אין צו מוש' דעיקר השורש הם "אותיות רצוע הויה ולטו רוא"ם צענינו " אותיות א"ך המוס' אין צו מוש' ואשכר שהוא הארות האותיות ע"ד הארת השמש העל"ר לעולם דגוף השמש חקוע צרקיע והארתו מלי"ר על הארץ התחונה ועדיין קשה א"ך ילי"ר בהארות הנחנים לה להיות צהם צבחי' נקירה דנפרדים המוסר באותיות וחזרים

חיצוניות - מעשה

חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי בייע דפ"ה דש"ה				חיצוניות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פניג דש"ה			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

פנימיות דחיצויות				פנימיות דפנימיות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

פנימיות - דיבור

חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי בייע דפ"ה דש"ה				חיצוניות דפנימיות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

פנימיות דחיצויות				פנימיות דפנימיות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

בריאה תחתונה				בריאה תחתונה			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

בריאה תחתונה				בריאה תחתונה			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

יצירה תחתונה				יצירה תחתונה			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

יצירה תחתונה				יצירה תחתונה			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

עשיה תחתונה				עשיה תחתונה			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

עשיה תחתונה				עשיה תחתונה			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
פניג דש"ה				פנימיות דחיצויות			
נשמה-גדלות-ג"ר				נשמה-גדלות-ג"ר			
פנימיות דפנימיות				פנימיות דחיצויות			

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פ"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות).
 ענ"ה דף [1/כ"ג ע"א, [2/כ"ג ע"ג, [8/הגהת השד"ה דף ג' סע"א אות ז'.
 נה"ש דף [3/א"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4/י"ג ע"א, [6/ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג.
 שער [5/7/9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

בחילום המתחלקת בצחי' נשמה לנש' וגש' ורוח וגפש שבתוך ג' הכלים הגו' כמזוהר באורך בדרושים בדרוש שמות הספי' וע"ס היטב א) אח"כ יקרא גביאים ויכוין שהם צנו"ה דו"א ויכוין בשמות ג' צחי' הכלים שלהם ויכוין לצ' היות שבתוכם בניקודיהם הגו' שם בדרוש שמות הספירות. אח"כ יקרא כחוצים ויכוין ביסוד ז"א בשמות ג' בחיות הכלים שלו וצהוי"ה שצחובה בניקוד הגו' שם. ופעם אחרת שמועתי ממורי ז"ל שיכוין בצ' היות שהם ביסוד ונלכות כדי שיחזרו יחד והם הא' בשורק והשנית בניקוד צבאות ב) שהוא שצא קמן חולם. אבל אח"כ שמעתי כנ"ל שיכוין בהיות היסוד וגם יכוין אל המל' שבנוק' דו"א ג) בצחי' החילונה משלשתם אח"כ יקרא משנה וטודע כי המשנה הם ו"ק דנוק' דו"א כנ"ל והם צו' כלים האמלעים שבו' קטותיה. ולכן אם אתה קורא מסדר זרעים תכוין בכלי האמלעי דחסד שבה ומועד צנבו' וגשים בה"ה ונויקין צללח וקדשים צהוד וצהרות ביסוד ואח"כ צהלמוד ותכוין בצחי' החילוני' שבכולם והוא ריבוע שם אדנ"י כזה א' א"ד אד"ג אדנ"י ד) אח"כ בקבלה ותכוין להוי"ה דמ"ה דאלפין. ופעם אחרת שמעתי ממורי זלה"ה כי במשנה יכוין בהוי"ה דצ"ן דהבין ה) :

ועתה

נבאר הכונה דרך פרט מן הפרט בענין קריאת התורה בצלל דהנה נת' לעיל בסדרי מקרא התורה שבכל יום יקרא מספר א' של פסוקים והענין הוא כי בתחלה תכוין כי המקרא הוא צמולם העשייה כנ"ל ושם הוא הוי"ה דצ"ן דהבין והנה [אותיות] המילוי שבה הם ה' אותיות אלו וההו"ה ותחלקם בה' ימים הראשונים של השבוע דהיינו ביום א' תקרא ו' פסוקים כמנין אות ו' ראשונה של המילוי הגו' ואות ד' ביום צ' ואות ה' ביום ג' ואות ו' ביום ד' ואות ה' ביום ה' ותכוין ג"כ בניקודיהם היולאים מן ה' נקודין הראשונים של אותיות אלו את אַשְׁרֵי גְבִיאֵי והם ירי ושצא פתח סגול וקמן וחיריק ולפי שכל קריאה זו היא הכנת ו' ימי החול לקבל תוספות קדושה שבת לכן נרמזו ניקודיהם בהיבזה הגו' שהם צפ' והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו כו' כמזוהר אללי' בשער התפלות בענין יום הו' וע"ס ו) צכוד פסוק זה והרי קרא כ"ו פסוקים ראשונים צפ' השבוע בה' ימים ראשונים מן השבוע ובליל ו' תקרא כ"ו פסוקים מן הפרשה עלמה אותם שאחרי כ"ו פסוקים ראשונים אבל בשאר לילי השבוע אין ראוי לקרא מקרא לפי שהמקרא הוא בעשייה והלילה עלמה הוא צחי' עשייה והכל הוא דינין ואין ראוי לעורר הדינין אבל צליל ו' יען כי יום הששי מכין לשבת והרחמים מתעוררים בו לכן יכול לקרא מקרא אף צלילה ומה שיכוין הוא צלירוף אחד מיי"צ לירופי ההוי"ה והוא והי"ה וניקוד ד' אותיותיו כולם בחיריק בניקוד אות ש' שניה של הששי כי שאר ד' נקודות של ביום הששי הם לשם והי"ה של יום הששי עלמו כמו שיתבאר והנה אין לבוין צליל ו' צמילוי הוי"ה דהבין כמו צה' ימי השבוע לפי שהמילוי הוא דין כטודע ושניהם עולים לחשבון אחת ואין ראוי לעורר הדינים צלילה *):

וביום

הששי קודם שהקרא כל פרשת השבוע שמו"ת כנו' תכוין בתחי' אל ה' אותיות המילוי דצ"ן הג"ל של ה' ימי השבוע ותכוין עתה לכוללן יחד ע"ד חמשים שטרי צינה הנכללים מחסד ועד הוד ואח"כ כולם נכללים ביסוד ז) וכן הוא עתה כי ה' ימי השבוע הם מחסד ועד הוד ויום הששי הוא ביסוד וכולל ה' אותיות המילוי אשר

הגהות וחידושים

ג) יס ע"א כחז כי התורה הוא צחינת ז"א וכחוצים הם צנוק' ועין ס' מאגרי רש"י שכתב וממלכות בחינים. עיין באורה נס' דצ"ס דף ע"ג סוף ע"א ע"ס שם] א) ע"ח סמ"ד ע"א וס"ג ע"ג ע"ג סוף ע"א ע"ס אף מתחלק ההוי"ה ב' כלים והוא ה' אחרונה בכלי הי"ה דו"א וי"ו בכלי האמלי' ה' ראשונה בכלי סימני יו"ה בפנים דטול ע"ס: ב) ניקוד נבואות הוא במלכות פירוש מלכות שנושו דו"א: ג) פירוש טק' הנפרדה דו"א צח אנו ולא יכוין בה רק בכלי החי"ן שבנוק'. ע"ס: ד) פירוש בכלי חילון למלכות דנוק' וזה דיקא בתלמוד אך לא בלימוד המשנה דדיבור זה שייך במאי דפליק מיניה והיינו הלמוד ושם יכוין. ע"ס: ה) ג"כ א"מ כחז הרמז"ל ז"ל ג"ל שטובה זו חיקן צו"ק דטק' וכ"כ בחבריו שיה לקטם השכינה ולהכנינה לזיווג שבת ונראה שהכונה השיקריה שיחששו בה ה"ג כי כל מילוי דין ומלא שכינה ששי י"ה קינין ל' שגרים ביסוד והוק כי שם צנוק' הוא והוא צחינת ל' שגרי צינה דנוק' כמו נמ"א: ו) עיין שער הכוונות דף ס"א בסוף דרוש ויחי טעם: ז) עיין בשער הכוונות דרוש ל' דסיומת וסוף דרוש ו' דשמירה צברכת מודים צמילת כי לא תמו

ש"ח שער הגלגולים הקדמה יח

הוי"ה שהם י"ה וכמ"ש חו"ל י"ה עם שמי שס"ה ו"ה עם זכרי רמ"ח וגם שני אצטיות חלו הם בגי' כתף באופן זה יו"ד פעמים ה"י הם ש' יו"ד פעמים ה"ה הם ר' • הרי ת"ק כמנין כתף ואמנם עשר מלות ל"ת הרמוזי' בלות י"הם זכרים וה' הנשארים הנרמזים בלות ה' ראשונה הם נקבות והשש מלות עשה הרמזים בלות ו' הם זכרי' וה' הנרמזים בלות ה' אחרונה הם נקבות והגה העשר מלות ל"ת הזכרי' לא קבלתי' ממורי ז"ל ואלו הם השאר החמשה מלות לא תעשה הנקבות שבאות ה' ראשונה הם חלו א' לא תרצח ובכללה שלא להלבין פני חברו ברבים דאזיל סומקא ואתי מורא והרי הוא כאלו שופך דמים • ב' לא תגזבו שהוא אזהרת ממון ג' לא תבשל גדי בחלב אמו ד' לא תאכל חלב ה' לא תאכל דם יושם מלות עשה שבאות ו' הם חלו א' וחי אחיך עמך והיא קרובה למלות דקה ובאורו שתבקש המלאה לאחיק שיוכל לחיות עמך ולהתפרנס ב' לאכול מעשר שני בירושלים • ג' ועשית מעקה לגגך ד' פרו ורבו ומלאו את הארץ ה' למול את הבן ובפרט בנו עצמו של האדם : ו' ואהבת לרעך כמוך וחמשה מלות עשה הנקבות שבאות ה' אחרונה הם חלו : א' הלואה לעני וסימניך אם כסף תלוה את עמי אל תקרי אם חלא אם צרי • ב' מלות ציית ובכללה ליתנה על הכתף לפי שפרש הנפש הכו' היא מן הכתף • ג' כי יקרא

קו לעור וסימניך שלח תשלח את האם : ד' להשמיט בשביעית • ה' לזכור יצאת מצרים גם דע כי האדם שאינו עוסק בתורה פוגם בספי' הת"ת שבכל עולם מ"ד עולמות אבי"ע כי החזרה היא בת"ת שבכל עולם האמנ' יש בה ד' מדריגות וסימנ' פרדם והם פשו רמו דרש סוד ומי שזכה לירד לעומק ארבעת' זוכה לסוף כל המעלות ועליו נאמ' יעשה למקכה לו האמנם מי שלא רצה לעסוק אפילו בפשטי התורה והמקרא פוגם בת"ת שבעשיה ומי שלא רצה להביא רחיה לדבר פוגם בת"ת שביצירה ומי שלא עסק בדרשות התורה פוגם בת"ת שבבריאה : ומי שלא עסק בסודות התורה פוגם בת"ת שבהליילת •

הקדמה יח כבר הודעתך כי ד' עולמות הם ומדרס אבי"ע והנה כל עולם ועולם מאלו הד' כלול מארבעתם באופן זה כי בעולם האזי' אבא נקרא חזי' ואימא בריאה וז"ל יצירה ונוק' עשיה ועד"ו בכל עולם מהם • האמנם בחי' ח"א להיותו נעלם מאד אינו נזכר אדע כי מן עולם חזי' יוצאות נשמות ומן הבריאה רוחין קדישין ומן היצי' מלאכים ומן העשיה אופנים והנה האדם התחתון כולל כל העולמות הנז' ובתחלה זוכה לנפש דעשיה ואם לא זכה אל הרוח מפני שחטא ופגם את הנפש והכניסה ע"י מעשיו בחוך הקליפות אומרים לו יתוש קדמך ומעולה ממך מפני שהיתוש לא עשה מעשה פגם למעלה כדי שיכטם בקליפות אבל אם לא חטא בנפש ההיא אז הוא בסוד אופנים ואמנם לרין שתדע כי לפעמים יהיה ב"אדם נפש בלבד ויהיה יותר חשוב ומעוליה ממני שיש בו רוח והענין הוא כמה שנבאר כי כל עולם ועולם כלילו מארבעת' ונמצא כי גם הנפש דעשיה כלולה מבחי' נר"ן ונשמה לנשמה וארבעתם מן העשי' וכלם נק' נפש בלבד דרך כללות והג' לפעמים אדם ח' שיהיה מבחי' נשמה דעשיה וכיון שהתחיל להאיר ולהתקן קצת תכף מאירה בו בחי' הנשמה של כללות דרוח דיציר' אעפ"י שעדיין לא נתלבש' בו ממש לגמרי כי כבר הודעתך שאי אפשר שהרוח שביצי' יתלבש ממש לגמרי ב"אדם אלא עד שיתוקן נפשו בכל הלקי העשיה לגמרי אבל מאיר בו הארה בלבד ויהיה אדם ח' שהוא מבחי' נפש דעשיה ויש בו ג"כ נפש מן היציר' הנקרא נפש של הרוח כנו' ואדם זה בודאי שהוא גרוע מן הראשון • גם דע כי יש אדם שיוכל להשיג עד נפש מעולם האזי' והוא ממלכות דאזי' וכן יותר למעלה מכל בחי' חזי' ודע כי אם יזכה האדם להיות בו רוח מן היסוד דאזי' יהיה נק' איש האלהים בעלה דמטרוניתא ועליו נאמר דיק מושל יראת אהי' כי כמו שיש דיק יאחד אשר בפטירתו עולה בסוד מ"ן במלכות דאזי' כן יש דיק שעולה בסוד מ"ד ב"סוד דאזי' ובה' חזין מ"ש בציור' צפ' תרומה דף קס"ו ע"ב צפ' אורה זרו' ללדיק אור סכבר נזרע והעניין